

[Ole Espersen]

siden fik en ganske grundig information både om det fagedretlige og om kontrakternes indhold. Jeg tror, at mange af folketingets medlemmer blev ganske overrasket over de ting, der kom frem på de møder, vi havde i de to udvalg. Det gjorde vi i hvert fald. Jeg synes, at reaktionerne fra andre partier og i dagspressen dengang gav indtryk af, at de fleste partier havde en fornemmelse af, at vi her stod over for noget, der ikke var reguleret så rimeligt, som det burde være.

Vi har naturligvis overvejet i min gruppe, om vi burde lave et egentligt lovforslag eller nøjes med et beslutningsforslag. Det drejer sig jo om problemer, der kan siges at være relativt indviklede, i hvert fald meget betydningsfulde, og man nøjes jo en gang imellem med et beslutningsforslag, der opfordrer regeringen til at komme med lovforslag.

Når vi har valgt at komme med et lovforslag, er det, fordi det er et område, der har været utrolig grundigt dyrket af myndighederne, af monopoltilsynet, i to omgange under medvirken naturligvis af monopolrådet og også i to omgange af monopolankenævnet. Der har været gravet dybt i disse problemer, og monopolmyndighederne har forsøgt at udforme retningslinjer, som efter vores opfattelse var fornuftige, men som i to omgange blev tilsidesat af de tre medlemmer af monopolankenævnet.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at det har virket lidt stødende på os at se, efter den grundige behandling både monopoltilsyn og monopolråd har givet disse emner, at de regler, man har udformet, og som bestemt var til at leve med for begge parter, uden nogen reel begrundelse, synes vi, er blevet tilsidesat af monopolankenævnet.

Det har til gengæld betydet, at vi står over for nogle principper udformet i form af retningslinjer af en sagkyndig myndighed, monopoltilsynet. Det er disse principper, vi har udmøntet i et lovforslag, selvfølgelig på en anden måde, men hovedindholdet er de samme principper, som monopoltilsynet mente burde gælde og i to omgange kom med forslag om, men som sagt blev det tilsidesat i begge omgange.

Jeg forstod på justitsministeren, at man fra regeringens side er positiv over for det, der er hovedprincippet i vores forslag, nemlig en virkelig fri erhvervsudøvelse, men at man ikke er sikker på, at den valgte fremgangs-

måde er den rigtige. Usikkerheden skyldes, at man har sin tvivl om, hvorvidt det er rimeligt at udforme detaljerede særregler på et enkelt område. Det er klart, det kan man have sin tvivl om. Når vi ikke har det, skyldes det ikke blot sagens forhistorie, som jeg har refereret. Det skyldes også, at erfaringerne i andre lande viser, at på dette meget væsentlige område for samfundsøkonomien er særregler nødvendige.

EF har udformet et direktiv, som netop, når det drejer sig om benzinhandelen, giver særregler, i øvrigt samtidig om bryggeriernes investeringer i detailledet. Netop de to områder af erhvervslivet har EF underkastet særbehandling. Man har underkastet disse emner særbehandling i Sverige, i Norge og i England. I Norge er man på vej, jeg tror ikke, man er færdig endnu, men den borgerlige regering i Norge har givet udtryk for, at særregler her er nødvendige.

Det tyder på, at vi befinder os på et område, som i kraft af sin økonomiske betydning for samfundet er rimeligt at regulere i speciallovgivningen, og det er det, der er begrundelsen for vores lovforslag.

Når vi ikke mener, at monopolloven, som den er, er tilstrækkelig, følger det af det, jeg allerede har sagt, men vi mener heller ikke, at vi bør afvente den modernisering, der måske er på vej. Hvis det udvalg, der har været nævnt, bliver færdig i løbet af et års tid, går der givetvis et år eller to endnu, inden vi har en ny monopollov, fordi monopollovgivningen traditionelt tager lang tid at revidere.

Men det er ikke nok. Når man har en ny monopollov, skal der jo ske det, at monopolmyndighederne skal forhandle med begge parter i branchen. Når man ser på den tid, det har taget hidtil, kan man rolig regne med, at der i hvert fald går et par år til, og derefter skal der træffes afgørelser, som så kan ankes.

Det vil sige, at vi står over for, tør jeg sige uden overdrivelse, en 5 års procedure, og så er de benzinforhandlere, vi drøfter her, gået nedenunder og hjem. Så er den strukturtilpasning, som de store selskaber ønsker at fastlægge på egen hånd, sket ud fra selskabernes interesse, og det er fuldt lovligt fra deres synspunkt, men den er sket ud fra den konkurrencestruktur, som de ønsker, og som ikke nødvendigvis er i samfundets interesse.